

Liber .III.

ta p̄templatina expedit inquietis vo
mentibus p̄uenit vita actua. De hoc
dt̄ beatus gre. in li. vi. mōra. valde in
ter se diuise sunt p̄ persiōes aīoꝝ. nō
nulli nanc̄ ita ociose mentis sunt. vt
si eos laborz occupatōis excipiat. in ip
sa op̄is inchoatōe succumbat. Et sunt
nōnulli ita inquiete mentis. vt si oꝝ
cupatōz laboris nō habuerunt. graui
us laborant qz rāto deteriores cordis
tumultus tolerant. qzto eis licencius
ad cogitatōes vacat. Unū necesse ēvit
nec quieta mens ad exercitationem se
imoderari op̄is nec dilatet nec inqui
era ad studiū p̄templatōis anguster. se
p̄ em qui p̄templari deū quiete pote
tant occupatōib⁹ ip̄ressi ceciderūt. et
sepe qui occupati bene hūam̄ v̄ib⁹
vivuerent. gladio sive quietis extincti
sunt. hec gregorius. **Filius**
SCire etiā velle quid est quod im
pedit vitam p̄templatiam.

Capitulum VII Pater
DE hoc scire de
bes. q̄ vitam p̄templatiam
maxime impedit vita ociosa. qui em⁹
vt ait quidā ad apicem diuine p̄tem
placōis aspicit necesse est ut se ab om̄
nib⁹ peccatis vñich⁹ debeat elongare.
oia terrena sub pedib⁹ pculcare. bois
opib⁹ se exercitare. affectū suū sāctis
desideriis inflāmare. c̄ebriis suspensi
enagatoꝝ mentis ad deū reuocare. et
ad hanc gratiā p̄templatōis sp̄ aspira
re. visitationē sanctis p̄s vñlemen
ter desiderare. et in his oib⁹ quousq̄
accipiat cōtenciose laborare. hec ille.
Enī hō denotus p̄templatōi insistens
sola celestia meditatur. sep̄ a terre
mis. a turba carnaliis cogitationū elō
gatur. dulces carnis refugit affectus.
vagos sensuū motus restringit. in dō,

Dist. III. Cā. VII.

mino delectaꝝ angelica dulcedie fruct
tur. Et ergo qzdiu sapore scelerū p̄mi
tue. illā inestimabilē iocunditatē cele
stiū nec desiderare nec gustare poterit
in eternū. Oportet nāq̄ fm̄ dictū cas
siā oēs sensus relati. carnē macerari
p̄sciām turbari aī qz aīa celestia vale
at meditari. ac dei dulcedie oblectari
nec solū ab illicitis v̄p̄ etiā a necessa
riis nōnūq̄ cura carnis est postponen
da vt humanus affectus eo liberius ce
lestia possit p̄templari. Nā put dt̄ beat⁹
Richar. de sancto victo. nūq̄ huma
nus affectus ad eternitatis desideriū
pfecte illāmat. nūq̄ hūan⁹ intellect⁹
ad eternoz̄ p̄templationē plene acuis
tur. nisi carnis cura in rebo etiā licet
multūq̄ necessariis frequenter fortif
qz repellat. hec richa. **F** Beat⁹
enā berñ. quedā enumerat que mūdi
ciā cordis efficere solent. ita dicens.
Ad v̄p̄ lumen p̄templandum que ocul
os mentis emundant. vt ad lumēre
rū subleuari possint. sunt hec seclaris
vite abscōfio. carnal afflictō. cordis
p̄tritio. frequens pura telici p̄fessio
lauachrū fletus. et cū foris amissa fue
rit omnis inuidicia. surſū eos attollūt
meditatio admirabilis deſ. et caste ve
ritatis inspectio. orō munda r̄valida
tubilus laudis. et desideriū ardens in
deū. hec berñ. Dicit etiā hugo sup. in
ca. angelice Jerarch. Oportet inquit
q̄ mens que deum vult p̄templari pri
mum purgetur. postea illuminetur. et
deinde perficiatur. quia nisi precede
ret purgatio nō sequeretur illuminati
on. Et nisi esset illuminatio non veni
ret consumatio sive perfectio et tales
magis appropinquat diuinitati. et qn
to magis appropinquat rāto verius
cōtemplantur. hec hugo. **G** Et
notandum q̄ ad actum contemplati
onis multū valet iocunditas īterne deuo

Liber. III.

tōis sed illā frequenter īpedit leticia
sue p̄solatōis t̄paliſ telectatō. **N**ī dī
beatus Iero. subtrahit tibi p̄solatio
diuina si p̄solutione t̄paneā gaudes.
Dicit etiā de hoc fulgen. Dulcedinē
iocunditatis interne sola reprimit dī
cedo voluptatis illicite & īmunde. nāz
vī dī Orosius iuste ei dulcis t̄cōſo
latio denegatur. qui in hūano ſolum
modo ſolatio telectat. Iec Orosius.
Sed valde diligenda & querenda ē de
uocio cordis. qz nūq̄ pōt homo bona
t̄palia p̄temnere mihi interiora bona p̄
gustū ſpūalem meruerit ſentire. **E**t de
hoc dicit rich. de ſanc. vīc. Nō pōt
ad pfectam exteriora bonorum fastidium
prīngere. qui interiora bonorum dulcedi
nem nōdū meruit gustādo ſentire. pu
to q̄ pl̄xtra mihi prius gusta ſſet q̄ ſua
uis est dñs & q̄ magna multitudine dī
cediſ eius. Huto mihi hoc expimētū
didicisſet illud omnino ex ſentētia di
cere n̄ posſer. Rēnuit p̄ſolari aīa mea
h̄c rich. Oportet ergo vt non ſolum a
grauioribꝫ verūteriā a leuioribꝫ pecca
tis abſtineat. qui ſquis in hac pegrina
tōe ſpūali dulcedine inebriari deſide
rat. Lestat hoc idē rich. Nihil leuita
ris in ſe habeat. nihil caducū. nihil carnale
ſapiaſ. & ad magnā maturitatī gra
uitatē anīm cōponat. qui eſurit & ſit
de petra melle ſaturati de torrente v̄o
luptatis in via bibere & inebriari. h̄c
richar. **E**t dīſiderandū ſm dic
tū beati gre. q̄ inter delicias cordis et
corpiſ hoc diſtare ſolet. q̄ corporales
delitie cū nō habent graue in ſe deſide
riū accendunt. Cū vero habite edant
comedentē p̄tinuſ in fastidiū p̄ ſacie
ratem vertunt. At contra ſpūales deli
cie cū nō habentur in fastidio ſunt euz
vero habent in deſiderio. Tāoq̄ a co
medente amplius eſurit q̄to ab eſuri
ente amplius p̄mediſ. in illis appetiſ

Dist. III. Ca. VII.

tus placz. experientia diſplicz. In iſtis
aut̄viliſ eſt appetitus experientia ma
giſ placet. In illis appetitus famē pre
ſtat ſaturitas fastidiū generat. In iſtis
appetitus ſaturitatē ſaturitas aut̄z
appetituſ parat. Augent em̄ ſpiricaleſ
delitie deſideriū in mente dū ſatiāt.
qz q̄to magis eoꝫ ſapoz p̄cipif eo am
plius p̄gnoscitur qđ avidius ametur.
Et idcirco nō habite delicie amari nō
poſſunt qz eoꝫ ſapoz ignozatur. null⁹
ei amare valer quod ignorat. Proide
nos p̄s. ammonet dicens. Gūſtate &
videte qm̄ ſuavis eſt dñs. Iec greg. Et
ſup eodē verbo p̄s. pſequif quedam
gloſa ſic dicens. Gūſtate. quaſi dicat
illud experimentum pbatē qm̄ ſuavis
eſt dominus. Et loquitur ad modum
hoīum dulcedinēvī ſtantū qz p̄io
modicū gūſtant. & exinde eius dulce
dīe p̄gnita alliciunf ad amplius tegu
ſtandum. Sic hoīes deuoti primo p
cipientes aliqid de dulcedine. alli
ciunf ad amplius ſenciendū. Sed at
mi illud modicū qđ deguſtant ſup lig
uam diu retinent. Sic ſenciētis di
uinā dulcedinez dñt eā q̄dōi poſſunt
retinere. qz Iec dulcedo eſt qđdaꝫ plu
diu beatitudis future. nā talis p̄gusta
tudis future. & talibꝫ ex eo q̄ ſenciūt
in ſe diuinā pñciā ſufficit eis p̄ omni
bono ymmo oīa alia bona eis deſipi
unt mihi q̄tū necessitas exigit. Iec glo
guſtant bi frequenter in dño gaudent
quia eorū gaudium ipe deus eſt. De
hoc beatus Augusti. in libro confessio
nū ſic ait. Abſit ut quocūq̄ gaudio
p̄s. ſed eis qui te gratis colunt quoꝫ
gaudium tuūpſe eſt & ipſa eſt beata vi
ta gaudere ad te de te propter te ipſa

Liber .III.

Dist. III. Cà. VIII.

et non altera. Beata quippe vita est gaudium de veritate. hoc est gaudiū de te qui es veritas vera vita es deus meus. Dulce lumen. verū bonū et securitas suauitas salus anime mee. Querebam eū sine offensione iocūdari tibi hoc possem non inueni preter te dñe. Iec augu. Hoc est rex gaudiū vici in dño gaude re. Ad qđ hortaf aplūs dicens. Gau dete in dño. Letitia vero seculi put de Beatus augu. quid est nisi ipunita nequitia. Luxuriari. inebriari. promessari onibus vacare. vanitatibus intendere. et per bis mil in hac vita sustinere securitas est. Putant enim securos se malis in delitq̄s. cū non corrigūt et ignorant qđ nil infelicit̄ felicitate peccantiū. Unde si in beatū bern̄. Ridere et gaudere cum hoc seculo non est hoīs sensati. sed frenetici. qđ mundū cor non cū hoc seculo sed cū deo iocundū est et letū. nā illud solum rex est gaudiū qđ non de creatura sed de creatore qui omnes res p̄didit p̄cipiēt et habet. De hoc idē beatus bern̄. sic ait Illud reuera verum est gaudiū et solū qđ non de creatura sed de creatore p̄cipiēt qđ cum conceperis et possederis nemo tollet a te. cui p̄spata omnis aliunde iocunditas meroz est. et omnis suauitas dolor et omne dulce amarū et omne decop fedū est. et omne alio qđ delectari possit molestū. hec bern̄. Bonū est ḡ gaudere in dño. qđ ip̄e sol̄ est qui cor hoīs faciare pot et non creatura alia teste Hugone q̄ sic ait. Omnis iocunditas. omnis suauitas. omnis opulētia. omnis creatura afficere cor humānū possunt. faciare non possunt. Iec hugo. Et qđ sine deo esse non possumus necesse est ut illi p̄ fidem et dilectionē inhēreamus. ac in ip̄o gaudeamus. ut eu nobiscū sp̄ habere aleam? Nam put dicit augu. Magna hominis miseria est cū illo non esse. sine quo

non potest esse. in quo em̄ est. p̄culduo bio fine illo non est. et tamen si ei non meminit eumq̄ non intelligit. nec diligat cum illo non est. Iec Augustin⁹.

Filius

Cire etiā affecto. que sunt illa que p̄parat mentē hoīs ad divinorum p̄templationē. Et super loca te pater cupio edoceri.

Capitulū VIII Pater 3

H D contemplationem diuinop̄ sex sunt p̄prancia. Primum est exercitatio in op̄ibus vite actiue. qđ non potest ad dñi cōtē plationē aliquis p̄uenire nisi ī bonis operibus prius se studuerit exercere. Un dñ ysidorus. Non potest facere bonum nisi correctū fuerit malū. nec potest quisq̄ ad p̄templationem proficer. nisi se studuerit prius in bonis actibus exercere. Iec ysidorus. Et beatus gregor. vi. moralium. Primum mens ab appetitu glorie temporalis. atq̄ ab omni carnalis p̄cupiscentie delectatiōe tergenda est. et tunc ad aciem p̄templaci omnis erigenda. Qui igitur perfectōis culmen apprehendere mituntur. cū contemplationis arcem tenere desiderat prius se in campo op̄ibus p̄ exercitium probent ut sollicitate sciant. si nulla iam mala proximis irrogant. si interrogata a primis equanimiter portant. si obiectis boīs et palib⁹ neq̄ mēs leticia soluit. si subtractis n̄ nimio meroze sauciatur et deinde perpendant. si cū ad seipso introius redēunt in eo et spiritalia timātur nequaq̄ secū rerū corporaliū zombrastrahunt. vel foras se tractas manu discretionis abigunt. si ī circūscriptū lūm̄ videre cupiētes cū etas circūscriptōis sue ymagines dep̄mat et p̄ eo q̄supna p̄tigere appetūrī